

L.dz. ZPGO 47/12/06/2018

Warszawa, dnia 13 czerwca 2018r

**Szanowny Pan
Henryk Kowalczyk
Minister Środowiska**

Dotyczy: uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw;

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przekazaniem przez Pana Ministra do konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami przekazuje uwagi do w/w projektu. Maja one charakter przede wszystkim propozycji zaostrzających rygory gospodarki odpadami względem tych, które przedłożyli Państwo w konsultowanym projekcie. Proponujemy także urealnienie kilku terminów i wymagań tak, by były obiektywnie realne do spełnienia. Wychodzimy bowiem z założenia, że jako uczciwi przedsiębiorcy działający w branży nie mamy powodu obawiać się zmian. Uderzenie w przedsiębiorców nieuczciwych pozostaje w interesie tych, którzy działają *lege artis*, a nadto jest zgodne z szeroko rozumianym interesem społecznym. Poniższe propozycje przedstawiamy w sposób zwięzły zakładając, że szersza dyskusja możliwa będzie podczas najbliższych prac parlamentarnych, w których z przyjemnością będziemy uczestniczyć jako jedni z przedstawicieli strony społecznej. Postulujemy zmiany w następującym zakresie:

1) Art. 1, pkt. 1, lit. c

Art. 25 ust. 6a pkt. 2 ustawy o odpadach powinien precyzyjnie określać czas przechowywania zapisu obrazu wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów. Alternatywnie kwestię tę można określić w rozporządzeniu, o którym mowa w projektowanym ust. 8a z zastrzeżeniem, że wydanie tego rozporządzenia będzie obligatoryjne, a nie jak w aktualnej propozycji fakultatywne.

Przyjęcie zmian według aktualnej propozycji rządowej rodzi zagrożenie, że nieuczciwi przedsiębiorcy wykorzystując brak szczegółowych wymogów w razie kontroli nie będą dysponowali nagraniami monitoringu obiektu z minionego czasu, bowiem wymóg w tym zakresie nie został jasno określony.

2) Art. 1, pkt. 4, lit. d i lit. g

Po pierwsze, w projektowanym ust. 3a w art. 41a nie przewidziano ścieżki odwoławczej od wydanego postanowienia komendanta Państwowej Straży Pożarnej. Z uwagi na doniosłość skutków postanowienia powinna tu bezwzględnie zostać dopuszczona ścieżka odwoławcza.

Po drugie, określone w projekcie nowego brzmienia ust. 5 w art. 41a ustawy o odpadach wymagania dla uzyskiwania zezwoleń na przetwarzanie odpadów poza instalacjami i urządzeniami (przede wszystkim zezwoleń na odzysk odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych) powinny być takie same jak w przypadku zezwoleń na zbieranie odpadów i przetwarzanie odpadów.

W obecnych realiach na terenie obiektów, na których formalnie prowadzony jest odzysk poza instalacjami, w rzeczywistości deponowane są zmieszane odpady komunalne. Zwiększenie, skądinąd słuszne, monitoringu instalacji spowoduje wzmożenie zainteresowania nieuczciwych przedsiębiorców deponowaniem odpadów komunalnych w obiektach o formalnie innym charakterze.

3) Art. 1, pkt. 5

Brzmienie projektowanego art. 41b ustawy o odpadach powinno uwzględniać możliwość zbierania odpadów niebezpiecznych w ilości do 10 Mg na terenie, do którego zbierający ma stosowny tytuł prawny (np. umowa dzierżawy).

Pozwoli to na zbieranie „popularnych” niewielkich ilości odpadów niebezpiecznych typu baterie, świetlówki, itp. nie tylko przez właścicieli nieruchomości, ale też np. w przypadku dzierżawienia bazy magazynowo-transportowej przez podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości.

4) Art. 1, pkt. 7, lit. c

W projektowanym w art. 43 ustawy o odpadach ustępie 7 należy również uregulować kwestię zezwoleń na odzysk odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych. Zakres regulacji winien dotyczyć zatwierdzania w zezwoleniu wysokości i formy zabezpieczenia roszczeń.

Odzysk poza instalacjami powinien być objęty nie mniejszą kontrolą niż procesy w instalacjach. Istnieje bowiem obawa, że wobec zaostrzenia wymogów wobec przetwarzanie odpadów w instalacjach, nasili się zjawisko deponowania odpadów komunalnych w obiektach o formalnie innym charakterze.

5) Art. 1, pkt. 8

Po pierwsze, treść projektowanego ust. 1f lit. b w art. 46 ustawy o odpadach jest zupełnie niezrozumiała. Wydaje się, że jest to efekt pomyłki, a intencją projektodawcy nie był zapis przekazany do konsultacji. Wymaga to dopracowania legislacyjnego.

Gdyby jednak intencją projektodawcy było obwarowanie uzyskania zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów wymogiem istnienia dla terenu, na którym działalność będzie prowadzona, miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego, należało by uznać to za wymóg absolutnie niemożliwy do spełnienia z przyczyn obiektywnych.

Za przygotowanie i uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (mpzp) odpowiada samorząd gminny. Procesy planistyczne są długotrwałe i kosztowne. Z tych m.in. względów większość gmin w Polsce posiada jedynie częściowe pokrycie mpzp. W związku z tym przedsiębiorca, który po wejściu w życie nowelizacji ustawy o odpadach obowiązany będzie w określonym czasie uzyskać nowe zezwolenie nie otrzyma go jeśli ustawa przewidywać będzie wymóg istnienia mpzp dla danego terenu. Dojdzie do kuriozalnych sytuacji, w których obecnie, legalnie i rzetelnie funkcjonujący na danym terenie przedsiębiorcy będą zmuszeni wygasić działalność mimo spełniania wszelkich innych warunków przez obiekt, poza jego położeniem na terenie pokrytym mpzp.

Będzie to także dodatkowym narzędziem do walki gmin z prywatnymi przedsiębiorcami z branży działającymi na ich terenie, zwłaszcza tam, gdzie gminy posiadają własną spółkę komunalną, która do tej pory zmuszona była konkurować z przedsiębiorcami prywatnymi. W tej sytuacji nie przyjęcie przez gminę mpzp dla terenu, na którym działa ten przedsiębiorca spowoduje wyrugowanie go z rynku.

Po drugie, ogromne wątpliwości budzi treść projektowanego ust. 1e i ust. 1 g w art. 46 ustawy o odpadach. ZPGO przychyliła się do koncepcji zaostreżenia sankcji za naruszenia w gospodarce odpadami, jednak i w tym zakresie muszą istnieć proporcje.

W ust. 1g wymienia się przepisy ustawy o odpadach, których pięciokrotne naruszenie skutkować będzie odmową wydania zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów. Rozszerzenie tej sankcji na wszystkie naruszenia z art. 194 przy jednoczesnym braku określenia przedziału czasowego dla owych pięciu naruszeń spowoduje groźbę likwidacji działalności podmiotów, które niemal wzorowo gospodarują odpadami, zaś drobne uchybienia przy dużej skali działalności zdarzają się każdemu. W tej sytuacji należy wprowadzić ograniczenie czasowe do 1 roku w zakresie wymienionych naruszeń oraz doprecyzować, iż nie chodzi o wszelkie naruszenia wymienione w art. 194 ustawy o odpadach, a jedynie te o znacznej wadze, wymienione w tym artykule w ust. 1 pkt. 1,5,6,7.

W odniesieniu do projektowanego ust. 1g również konieczne jest określenie okresu czasu, w którym dojść miało by do owego trzykrotnego ukarania przedsiębiorcy oraz wskazanie, że chodzi o naruszenie istotnych, a nie wszelkich wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej.

6) Art. 1, pkt. 10

Projektowany art. 48a ust. 1 ustawy o odpadach powinien obejmować obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń również zezwolenie na odzysk odpadów przez wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych (odzysk poza instalacjami).

Argumentacja w tym zakresie jest tożsama z wyrażoną w punkcie 2 i 4 niniejszego pisma.

Z tych też względów należy wykreślić ust. 2 z projektowanego art. 48a.

Dodać należy, że uszczelnienie systemu skuteczne będzie tylko wtedy, gdy zrealizowane zostanie całościowo, bez pozostawienia możliwości przekierowania procederu nielegalnego gospodarowania odpadami w miejsca, które nie będą objęte należyta kontrolą administracyjną.

7) Art. 9 ust. 2

Postulujemy zmianę brzmienia art. 9 ust. 2 w projekcie ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, tak, aby do postępowań w sprawach o wydanie zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz.U. z 2018 r., poz. 296), wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji ustawy o odpadach stosowane były przepisy nowe.

Pozwoli to na szybkie zastopowanie procederu wwożenia do Polski odpadów, które następnie są utylizowane w sposób zabroniony.

8) Art. 10 ust. 1

Postulujemy zmianę maksymalnego terminu zachowania ważności decyzji z 12 na 36 miesięcy. Przejęcie obowiązków w zakresie wydawania zezwoleń przez Urzędy Marszałkowskie spowoduje, że nie będą one- zwłaszcza początkowo- działać w sposób szybki i sprawny. Spodziewamy się, że uzyskanie nowego zezwolenia w czasie 12 miesięcy nie będzie możliwe z przyczyn organizacyjnych leżących po stronie administracji samorządowej.

9) Art. 10 ust. 2

Per analogiam do postulowanej zmiany art. 10 ust. 1 wnosimy o wydłużenie terminu określonego w ust. 2 także do 36 miesięcy.

10) Art. 10 ust. 3

Postulujemy wydłużenie z 2 do 3 lat terminu realizacji obowiązku dostosowania pozwolenia zintegrowanego do nowych przepisów. Należy uznać, że wobec, już w obecnym stanie prawnym, restrykcyjnych wymogów uzyskania pozwolenia zintegrowanego, przedsiębiorcy nim dysponujący nie należą do tych, którzy w sposób niezgodny z prawem gospodarują odpadami. Dłuższy termin pozwoli im w sposób całościowy, sprawny, ale nie chaotyczny dostosować się do nowych wymogów, a jednocześnie wydłużenie terminu o rok nie spowoduje zagrożenia dla prawidłowości przetwarzania odpadów w ich instalacjach.

11) Art. 27 ust. 3 i 4 ustawy o odpadach

W ramach najbliższej nowelizacji ustawy o odpadach postulujemy również dokonanie zmian w zakresie art. 27 ust. 3 i 4 tej ustawy. Za odpady odpowiedzialność solidarna ponosić powinien obecny i poprzedni posiadacz/ wytwórca odpadu. To skłoniło by podmioty gospodarujące odpadami do zwiększenia staranności w tym zakresie, wobec ryzyka odpowiedzialności prawnej za działania niezgodne z prawem.

Przyjmując, iż wytwórcą odpadu komunalnego w zakresie objętym systemem gminnym jest gmina, a nie jej mieszkańiec, zmiana w tym zakresie zmusi także gminy do realnego przyjęcia odpowiedzialności za odpady komunalne z jej terenu, do zwiększenia wysiłków na rzecz realnego odzysku i recyklingu.

12) Uwagi o charakterze redakcyjnym i formalnym.

a) Art. 1, pkt. 3, lit. c

W projektowanym ust. 9a art. 41 ustawy o odpadach, do czasu utworzenia BDO, organ ochrony środowiska przekazuje kopię zezwolenia do właściwego ze względu na miejsce prowadzenia przetwarzania odpadów WIOŚ. Zapis jest niepotrzebny, BDO już jest utworzona. Proponujemy wykreślenie zapisu z projektu.

b) Art. 1, pkt. 7 lit. c

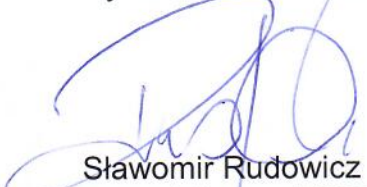
W projekcie ustawy o zmianie ustawy o odpadach i niektórych innych ustaw mowa jest o dodaniu ust. 7 i 8 w art. 43 ustawy o odpadach, podczas, gdy przepis (zgodnie z zamierzeniami projektodawcy) powinien przewidywać dodanie jeszcze ust. 9.

c) Art. 1 pkt. 9, lit. c

Projektowane brzmienie ust. 5 w art. 47 ustawy o odpadach nie jest logiczne. W zdaniu jest błąd - albo po słowie "naprawie" brakuje słowa "w zakresie", albo dalsza część zdania powinna być wykreślona.

Podsumowując powyższe, wierzymy, że nasze propozycje będące owocem doświadczeń wieloletniego, uczciwego i rzetelnego działania na rynku gospodarki odpadami spotkają się z Państwa aprobatą i zostaną włączone do porządku prawnego w naszym kraju. Dziękujemy za zaproszenie do udziału w pracach nad przedmiotową nowelizacją i możliwość przedstawienia opinii w tym zakresie.

Z wyrazami szacunku,

Sławomir Rudowicz
Przewodniczący ZPGO